

men og i Stedet derfor bruge dem Be-
tegnelse „Vi Agrarer“. Det er begrundet
i politiske eller høiere Hensyn, hvad man
nu vil kalde det, i Forventningen om nye
politiske Konstellationer i Landet. Hvorvidt
det vil gavne Husmændene eller Bønderne,
veed jeg ikke. Det er denne — jeg veed
ikke, hvad jeg skal kalde det — Iver for
disse Landbrugskonjulerter, der foranlediger,
at pludselig springer en ny Konto frem,
qaar op fra 3,000 til 15,000 Kr., og saa
forlanges der endvidere tilBaretagelse af Land-
brugets Interesser i Udblandt 10,000 Kr.
Jeg vil ønske, at det kan bringe Nytte i
Tidens Løb. Navnlig den sidstnævnte Be-
villing skal jeg ikke omtale. Naar jeg gaar
med dertil, er det, fordi det er en midler-
tidig Bevilling; thi skulle vi ind paa det
lige som de forenede Vandbøforeninger og de
levende Mænd i dem, der ere vore rigeste
Agrarer, at der skal være en Sekretær og
en Medhjælp paa hver Haand, og skulle vi
føre den Tanke ud gennem de forskjellige
andre Samfundslag, kommer Staten ind paa
et Omraade med Hensyn til Understøttelse
og Uddannelse af private Konjulerter til at
veilede, der vil tage Dimensioner, som de
ikke ane. Hvorvidt disse unge Theoretikere,
som de fleste dog ere nu, thi de opdrages
gerne i deres yngre Aar, der ere uddannede
f. Ex. ude paa Bülowsvei i Damp og Røg,
ville blive særlig kompetente til at give jævne
Folk praktisk Veiledning til Fremme af
Agerbruget, er ikke aldeles afgjort. Den
høitærede Indenrigsminister roste forleden
vort Landbrugs Egalitet, den Jævnbyrdig-
hed i Dyrkningsmaaden og den Fremgang,
der er til Stede, antager jeg, at den høit-
ærede Minister mente. Det er et stort
Spørgsmaal, om dette Ord ikke rummer Tab
af mange, mange Millioner for det danske
Landbrug; at saare Mange have grebet til
Forsøg, som Rigmænd have kunnet gjøre,
med stor Fare, inden endnu Rigmanden var
færdig, og praktiseret det i det intensivste
Agerbrugs Tjeneste uden egentlig at vide,
hvad de dermed satte paa Spil. Mangan
En gjorde saaledes i de gode Aar Gjæld i sin
Eiendom og trøstede sig med, at Eiendoms-
men blev forøget; thi vi lagde saa megen
Kunstgjødning ned og lod saa meget Kraft-
foder gaa igjennem vore Kreaturer, men
naar saa Dagen kom, da Kunstgjødningen
skulde svare sin Regning, viste det sig, at
Analysen ikke var holdbar, og at den Kunst-
gjødning, der var lagt paa Markerne, ikke
svarede til dens kemiske Bestaanddel, og at
Kraftfoderet ikke var passende til det Dyr-
med, hvortil det skulde tjene, og heller ikke
just indeholdt Stof nok efter Betalingen,

saa at de udenlandske Fabrikker fik Fortjenesten;
men i saa Henseende har man ikke villet følge
mine Raad, som jeg gjentog for flere Aar siden,
at der var et Punkt, hvor Staten virkelig
kunde træde til og hjælpe Landbruget med
stærkere Kontrol og Straffebestemmelser med
Hensyn til det, og navnlig vilde Kontrol fra
Statens Side have sørget for, at der var
større Redelighed. Det havde været lige
saa nødvendigt som med Hensyn til Kunst-
smørret. Nu kommer man med disse theore-
tiske Konjulerter i denne hidtige, febrilske
agrariske Tid, laver maafee Noget paa Kunst
med de store, uhyre Bevillinger, og saa tror
man da, at man har gjort Noget for Ager-
bruget. Men man kan godt komme til at
lede adskillige, ærlige Mænd i Fare, der
gerne ville tro, at naar der nu kommer
Mænd, mærkede med en overordentlig Be-
villing og Statens Seal og siger det og det,
maa det endelig due Noget, „og saa maa vi
absolut prøve det, forsøge det, inden vi ere
rigtig med paa Noderne i Landbruget.“ Jeg
siger derfor: Det er lidt hidsigt, men da
det er for Uddannelsen, at Bevillingen søges,
og vi siden nærmere kunne overbetale Sagen,
har jeg ikke villet gjøre nogen Indsigelse
derimod, men jeg vil dog gjøre Indsigelse
imod, at vi her blive en Endslave af Om-
sterne i de nye Rigsdage, de saakaldte Dele-
gationsforsamlinger for Agrarerne. Endnu en
Bemærkning vil jeg gjøre: Dersom De ville
lægge Mærke til flere Konti her saavel som
mange andre Steder i Budgettet, saa ville
De se, hvor disse runde Summer til private
Foreninger, der ikke kontrolleres af os, ere
vodege under Provisorien i en utrolig Grad.
Vi møde først under Nr. 9 Bevillingen til
Stovplantningens Fremme i Sylland. Sidste
Finantslov var den 27,000, nu gaar For-
slaget ud paa 71,000, Forslaget under Nr.
10 var 24,000, nu er det 37,000 Kr., For-
slaget under Nr. 12 var 8,700, nu er det
16,700, og saaledes kunde jeg gaa igjennem
mange, ja næsten alle af disse løse Bevillinger.
Jeg benægter ikke, at det er gode Formaal
allesammen, men det skal ikke være altfor let
at komme til Staten om Understøttelser til
særlige private Virksomheder, saaledes som
den at faae Lov til at plante Haver til for
Gaardmænd og Andre i forskjellige Egne af
Landet. Der maa være en klar Rede-
gjørelse ved Siden af, inden vi gaa til saa-
danne Bevillinger, og denne Redegjørelse
ville vi forgjæves lede efter baade i An-
mærkningerne til Lovforslaget og i Betænk-
ningen, og hvor findes den saa? Jeg skal
med det Samme oplyse, at f. Ex. Bidrag til
Husflidens Fremme var ved sidste lovlige Fi-
nantslov 15,000 Kr. De 5,000 Kr. af disse